

ЄВГЕН ПЛУЖНИК

(1898-1936)

***О часе велетнів! Прости
утому
Мені, найменшому з
твоїх синів!
І невідомому в світах
нікому
Мені день радісний
яснів...***

(Євген Плужник)

Сім'я

Євген Павлович Плужник народився 26 грудня 1898 року у Воронежській губернії.

Батько був хліборобом та небагатим купцем, родом з Полтавщини.

У родині було восьмеро дітей, які хворіли на сухоти.

**Богдан-Ігор Антонич, Микола Філянський,
Дмитро Фальківський, Євген Плужник**

Освіта

- ? Навчався у гімназіях Воронежа, Ростова, Боброва.
- ? З 1920 по 1921 рік навчається у ветеринарно-зоотехнічному інституті.
- ? У 1921 році переводиться до музично – драматичного інституту, який не закінчує.

З 1918 року по 1920 рік працює вчителем у селі Великі Багачки, де створює драматичний гурток.

Знайомство з дружиною

Ще під час відвідування лекцій він знайомиться зі своєю майбутньою дружиною Галиною Коваленко, яка навчалася на історико-філологічному факультеті ІНО (Інститут народної освіти). Вони закохуються одне в одного і 12 жовтня 1922р. одружуються.

Хвилини щастя

Твори Євген Плужник писав та ховав їх під матрацом або в пічку, а дружина потайки показала їх критику Юрію Меженку.

З 1924 року Євген Павлович стає активним учасником організації “Ланка”

Участь в організаціях

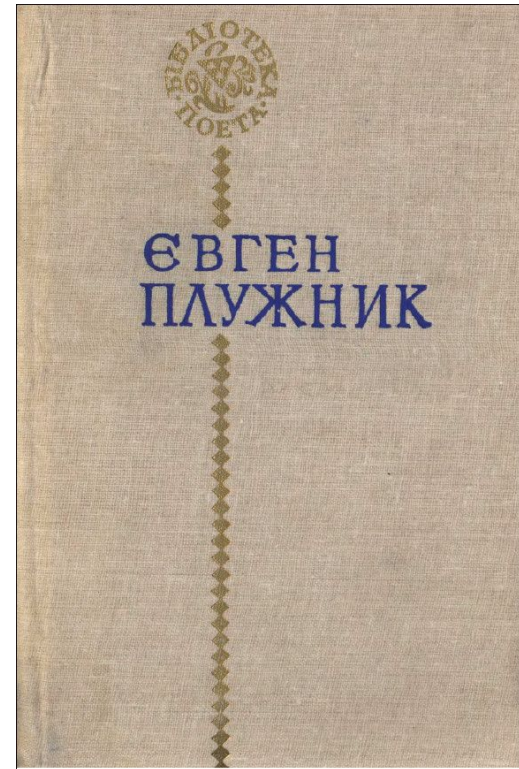

*Члени літературного об'єднання «Ланка».
Зліва направо: Борис Антоненко-
Давидович, Григорій Косинка, Марія Галич,
Євген Плужник, Валер'ян Підмогильний,
Тодось Осьмачка. 1925 рік.*

1923 року Микола Зеров залучає Євгена Плужника до Асоціації письменників ([«Аспис»](#)), що об'єднувала тоді всю "непролетарську" літературу Києва. 1924 року Плужник стає членом письменницької групи ["Ланка"](#), яка 1926 року перетворюється на ["Марс"](#) (майстерня революційного слова). На чолі "Марсу", як і "Ланки", стояли Борис Антоненко-Давидович, Валеріан Підмогильний, Григорій Косинка. "Марс" вважали за київську неофіційну філію харківської [ВАПЛІТЕ](#). Обидві організації були розгромлені і ліквідовані одночасно 28 січня 1928. р.

Оприлюднення творів

? 1926 року завдяки дружині поета, Галині Коваленко, вийшла в світ перша книжка віршів Євгена Плужника під назвою "Дні". Євген "все писав, писав, - розповідала вона, - а ми бідно жили, на шостому поверсі, одна кімнатка, а він все писав і засував то в піч, то під матрац. Одного разу він вийшов. Викликали його... Я собі подумала так: якщо я не зможу оцінити його поезію, то викраду. Понесу я Юрієві Меженкові, хай він скаже - він же фахівець, чи це чогось варте. Потім Меженко викликає мене до телефону і каже: "Знаєте, що ви принесли? Ви принесли вірші такого поета, якого ми в житті будемо довго чекати і дай нам Бог, щоб ми дочекалися". Згодом його твори побачив і Максим Рильський.

Усього десять років тривала літературна діяльність Плужника, але це був період творчого горіння митця. Поет хворів на сухоти, місяцями був прикутий до ліжка, неодноразово оперувався і щороку лікувався в Криму чи на Кавказі. Проте він знаходив сили для творчості...

Творчість

- ? **1926 рік** – перша збірка “Дні” – приносить славу елітного митця.
- ? **1927 рік** – збірка “Рання осінь”.
- ? **1933 рік** – збірка “Рівновага” – 1943 рік

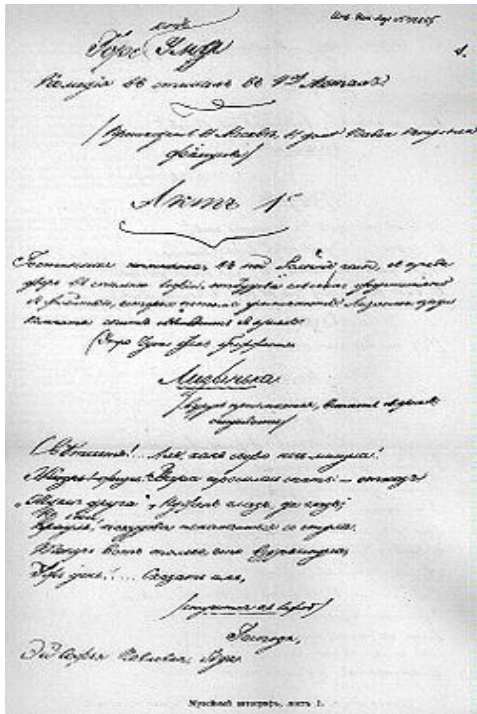
П'єси:

- ? “Професор Сухорат”,
- ? “У дворі на передмісті”

Роман “Недуга”

Переклади творів: М.Гоголя, А.Чехова,
М.Шолохова “Тихий Дон”

Плужник і театр

Музейний автограф «Лиха з розуму»
(назва переправлено автором з «Горе
розуму»). 1-а сторінка

Плужник не зробив акторської кар'єри, взагалі не став актором, проте захоплення театром не минуло безслідно. Він написав три прозові п'єси. Дві з них («Професор Сухораб» та «У дворі на передмісті») опубліковано 1929 року в журналі «Життя й революція».

Плужник надзвичайно любив лише одну п'єсу: «Лихо з розуму» Грибоєдова. Створити українське «Лихо з розуму» п'єсу, що поєднала б у собі все найкраще з драматургії і поезії – ось таку мету поставив перед собою митець.

Життя таке коротке...

Євгену Плужнику судилося прожити всього 38 років.

Восени 1932 року поет повертаючись з Кавказу, заїздить до Харкова, де у вузькому колі друзів читає свою п'єсу “Шкідники”. Наділений даром передчуття, вразливою душею, Є.Плужник не міг не передбачити трагічних наслідків суспільних деформацій свого часу. Поет писав у своїх роботах про правду за що і був репресований. Його звинуватили, що він був членом контрреволюційної організації. Тяжко хворий на сухоти, він був заарештований 2 грудня 1934 року і засуджений до розстрілу, проте рішення швидко змінили на десять років концтабору на Соловках. Розуміючи неповоротність долі, на допитах не творив опору.

2 лютого 1936 року помер на Соловках і похований у братській могилі політв'язнів.

**Євген Плужник – був
одним із
представників
розстріляного
відродження.**

